

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **J.D.**, v řízení zastoupeného Mgr. Tomášem Palou, advokátem se sídlem Opava, Veleslavínova 8, proti žalovanému **Krajskému ředitelství policie Moravskoslezského kraje** se sídlem Ostrava, 30. dubna 24, o žalobě proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o :

I. Žaloba se **odmítá**.

II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou doručenou Okresnímu soudu v Ostravě dne 20.11.2009 (zdejšímu soudu byla věc postoupena podle § 104b odst. 2 o.s.ř. usnesením Okresního soudu v Ostravě ze dne 30.4.2010 č.j. 35 C 288/2009-20) domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného, kdy požaduje, aby žalovaný byl zavázán opatřit stejnopis usnesení Policie České republiky, Okresního ředitelství, Služby kriminální policie a vyšetřování Opava (dále jen „SKPV Opava“) ze dne 13.11.2008 č.j. OROP-1107/OK-16-2007 potvrzením o vykonatelnosti v navrhovaném znění, s potřebnými náležitostmi.

Z obsahu spisu se podává, že žalobce byl ustanoven jako advokát obhájcem podle § 39 zák. č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestního řádu), ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „trestní řád“), a to usnesením SKPV Opava ze dne 18.8.2007 č.j. 1 Ntm 81/2007-3. Po odevzdání věci k projednání přestupku dne 1.10.2007 č.j. OROP-1107/OK-16-2007 žalobce podáním doručeným SKPV Opava 22.10.2009 vyúčtoval odměnu a hotové výdaje, o čemž bylo rozhodnuto usnesením SKPV Opava ze dne 13.11.2008 č.j. OROP-1107/OK-16-2007, a to podle § 151 odst. 3 trestního řádu. Proti tomuto usnesení podal žalobce stížnost, která byla zamítnuta usnesením Okresního státního zastupitelství v Opavě ze dne 22.2.2008

č.j. ZN 4249/2007-12 podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu. Podáním ze dne 27.3.2009 požádal žalobce SKPV Opava o vyznačení vykonatelnosti na usnesení ze dne 13.11.2008 podle § 151 odst. 3 trestního řádu, což urgoval podáním z 7.4.2009, na což mu bylo odpovězeno dopisem Policie ČR, Krajského ředitelství policie Severomoravského kraje, územního odboru služby kriminální policie a vyšetřování Opava ze dne 3.4.2009 č.j. OROP-1107/OK-16/2007, kdy žalobci bylo sděleno, že jeho požadavku o vyznačení vykonatelnosti nelze vyhovět.

Krajský soud musí v tomto směru poukázat na ustálenou judikaturu soudů rozhodujících ve správním soudnictví, zejména na usnesení Nejvyššího správního soudu ČR ze dne 21.8.2003 č.j. Na 579/2003-10, dostupné na www.nssoud.cz. Ten vyslovil v citovaném usnesení závěr, že pro soudy rozhodující ve správním soudnictví *„ze soudního řádu správního ani z žádného jiného zákona nevyplývá, že by (...) byla založena jakákoli kompetence rozhodovat ve věci samé v soudně trestních věcech (...). Stejně tak ale není v pravomoci (...) přezkoumávat postup orgánů činných v trestním řízení, ani prošetřovat a vyřizovat stížnosti na tvrzený nesprávný postup správního orgánu. Soud na sebe nemůže vztáhnout pravomoci kontrolní nebo dozorčí, protože mu je zákon nesvěřil. „Prošetření případu“ a zjednání nápravy jinou formou, než kterou by připouštěl zákon, tedy správnímu soudu nepřísluší“*. Podobný závěr, byť ve vztahu ke státnímu zastupitelství, nikoliv k Policii České republiky, učinil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27.10.2005 č.j. 6 As 58/2004-45, který byl uveřejněn pod č. 1407/2007 Sbírky rozhodnutí. Nejvyššího správního soudu, a na půdorysu řízení o ochraně před nezákonným zásahem také v rozsudku ze dne 28.4.2005, č.j. 2 Aps 2/2004 -69, který je publikován pod č. 623/2005 Sbírky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, dále též v rozsudku ze dne 18.2.2010 č.j. 7 Aps 1/2010-53 (dostupné na www.nssoud.cz).

Krajský soud ani v nyní posuzované věci neshledal důvody, aby se od této ustálené judikatury odchýlil.

Jakkoliv nelze učinit závěr, že je jakékoliv rozhodnutí Policie České republiky, resp. jakýkoliv postup či nečinnost Policie České republiky, vyňato z přezkumu soudů ve správním soudnictví, lze uzavřít, že je tomu tak v případech, kdy se Policie České republiky nachází v pozici orgánu činného v trestním řízení.

Policie České republiky je podle zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, jednotným ozbrojeným bezpečnostním sborem (§ 1), která slouží veřejnosti a jejím úkolem je chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony, přímo použitelnými předpisy Evropských společenství nebo mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (§ 2). To však samo o sobě nestačí k založení pravomoci správního soudu. Ustanovení § 79 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), jež stanoví podmínky žalobní legitimace k řízení o ochraně proti nečinnosti správního orgánu, nelze vykládat bez souvislosti s ustanovením § 4 odst. 1 s.ř.s., a to zejména pokud jde o výklad pojmu „správní orgán“. Pravomoc správních soudů je totiž určena i okruhem orgánů, jejichž aktivity soudnímu přezkoumávání podléhají (orgány moci

výkonné, orgány územního samosprávného celku, fyzické nebo právnické osoby nebo jiné orgány, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy). Vymezení správního orgánu v ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. (orgán moci výkonné, orgán územního samosprávného celku, jakož i fyzická nebo právnická osoba nebo jiný orgán, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy), jež je vázáno na oblast veřejné správy, proto musí být vykládáno z hlediska celé pravomoci ve správním soudnictví, tedy i pokud jde o ochranu proti nečinnosti správního orgánu [§ 4 odst. 1 písm. c) s.ř.s., § 79 s.ř.s.].

Veřejná správa je pak v pozitivním vymezení definována v práci Hendrych D. a kol. Správní právo. Obecná část 5., rozšířené vydání. Praha: C. H. Beck, 2003, jako „činnost, při jejímž výkonu jsou správní úřady (orgány) vázány ve své činnosti nejen právními předpisy, ale též rozhodnutími vyšších úřadů (orgánů). I když to neplatí např. pro samosprávnou činnost, platí takové vymezení nesporně pro největší část veřejné správy, totiž státní správu“.

Z uvedeného proto krajský soud ve shodně se shora odkazovanými rozhodnutími Nejvyššího správního soudu ČR dovozuje, že soudní kontrola, a to i případné nečinnosti správního orgánu ve smyslu ustanovení § 79 a násl. s.ř.s., se pohybuje jen v hranicích veřejné správy, a proto napadnutelnou je pouze taková nečinnost orgánů, která patří do působnosti ve veřejné správě.

Žalobce v podané žalobě brojí proti nečinnosti žalovaného, která má spočívat v nevyznačení doložky vykonatelnosti na usnesení vydané podle § 151 trestního řádu. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že žalovaný (resp. orgán, jehož kompetence žalovaný převzal) vystupoval v popisované situaci v roli orgánu činného v trestním řízení, nikoli tedy jako správní orgán ve smyslu ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. a § 82 s.ř.s. a ani nevykonával působnost ve veřejné správě.

Krajský soud proto pro uvedený neodstranitelný nedostatek podmínky řízení žalobu podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 3. srpna 2010

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu